

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/74/2016
Identifikačné číslo spisu: 5112230375
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5112230375.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: C.T.M.C. SLOVAKIA, s.r.o., 023 33 Povina č. 7, IČO: 36 011 525, proti žalovanému: MP Commerce, s.r.o., Stará Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 907 703, zastúpenému advokátskou kanceláriou Karkó s.r.o., Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina, IČO: 50 158 121, a intervenienta na strane žalovaného: HOUSES, s.r.o., Šulekova 2, 811 06 Bratislava, IČO: 36 752 215, o určenie zániku záložného práva, vedenom na Okresnom súde Žilina, pod sp. zn. 19Cb/174/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 18. mája 2016, č. k. 13Cob/379/2015-442, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým rozsudkom zo dňa 18.05.2016, č. k. 13Cob/379/2015-442, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.05.2015, č. k. 19Cb/174/2012-381 potvrdil s tým, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že záložné právo na záloh - stavbu súpisné č. XXX na parc. KN C XXXX/X, kôľňu na parc. KN C XXXX/X, dielňu na parc. KN C XXXX/X, parc. KN C XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 8 805 m², parc. KN C XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 254 m², parc. KN C XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 1 551 m², parc. KN C XXXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 440 m², parc. KN C XXXX/XX zast. plochy a nádvoria o výmere 1 380 m² patriace vlastníckym právom žalobcovi, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie Kysucké Nové Mesto (ďalej len „záloh" alebo „nehnutelnosti"), podľa čl. 5 Zmluvy o predaji časti podniku č. 1849/1997 zo dňa 28.02.1997, zaniklo.

3. Súd prvej inštancie v konaní skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu, nakoľko sa jedná o určovaciú žalobu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie skonštatoval, že naliehavý

právny záujem žalobcu daný je, a to s poukazom na navrhované určenie vyplývajúce z požiadavky zosúladienia zápisu v katastri nehnuteľností so skutočným stavom, všetko pri zohľadnení skutočnosti, že tvrdenia žalobcu o zániku záložného práva z dôvodu zániku zabezpečenej pohľadávky žalovaný rozporuje, a preto musia byť predmetom dokazovania súdu. Rovnako je naliehavý právny záujem žalobcu na navrhovanom určení daný skutočnosťami vyplývajúcimi zo situácie, ktorá nastala medzi stranami sporu v súvislosti s Kúpnu zmluvou zo dňa 16.05.2012 (ďalej len „Zmluva“) týkajúcou sa nehnuteľností. Zmluva bola uzavretá medzi žalobcom konajúcim prostredníctvom záložného veriteľa - žalovaným na jednej strane ako predávajúcim a HOUSES s.r.o., so sídlom v Bratislave ako kupujúcim. Súd prvej inštancie uviedol, že vo vzťahu k tejto Zmluve je k momentu meritórneho rozhodnutia preukázané, že nastali jej obligačno-právne účinky, ale nenastali jej vecno-právne účinky, z dôvodu prerušenia konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Z uvedených skutočností vyplynulo, že má žalobca naliehavý právny záujem na navrhovanom určení.

4. S poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19Cb/175/2008, súd prvej inštancie zdôraznil, že úhrady realizované žalobcom v prospech žalovaného spolu vo výške 38.836,89 Eur (2x 15.000,- Eur a 8.836,89 Eur) predstavovali istinu spolu s úrokmi z omeškania bez zmluvnej pokuty. Žalobcom uhradená suma 38.836,89 Eur o 175,48 Eur prevyšovala výšku pohľadávky priznanú žalovanému v rozhodnutí Okresného súdu Žilina v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19Cb/175/2008, to znamená, že žalovanému bola priznaná suma vo výške 38.661,41 Eur. Zároveň žalovanému odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19Cb/175/2008 priznal sumu vo výške 9.709,22 Eur, z ktorej žalobca uhradil 9.533,64 Eur (rozdiel predstavuje sumu vo výške 175,58 Eur). Platba vo výške 38.836,89 Eur spolu s úhradou vo výške 9.533,64 Eur zodpovedá s rozdielom 10 centov sume, ktorá bola žalovanému priznaná v konaní sp. zn. 19Cb/175/2008 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, teda celková suma vo výške 48.370,63 Eur. Vzhľadom na uvedený sumár zistení súdu prvej inštancie preukázaných vykonaným dokazovaním svedčí záveru o naplnení hmotno-právnej požiadavky vyplývajúcej z ust. § 330 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, teda záveru o tom, že žalobca určil, ktorý zo svojich záväzkov zabezpečených záložným právom plnil. Žalobca špecifikoval záväzky, ktoré plnil, a to istinu spolu s úrokmi z omeškania, v tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. ObdoV/8/2003, resp. č. 66/2004 ZSP, v zmysle ktorej „Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. Ak dlžník zaplatí po začatí konania svoj dlh vo výške uplatnenej žalobou, bez ďalšieho tým určil, že platenie sa má započítať na žalobou uplatnenú istinu a úroky.“

5. S námietkou žalovaného týkajúcou sa úhrady pohľadávky zabezpečenej záložným právom až po uzavretí Zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že až do momentu, keď nastúpia vecno-právne účinky výkonu záložného práva (rozhodnutie príslušného orgánu o vklade vlastníckeho práva kupujúceho na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej pri výkone záložného práva do katastra nehnuteľností) musí ako hmotno-právny predpoklad odôvodnenej realizácie výkonu záložného práva existovať splatná pohľadávka zabezpečená záložným právom. Pokiaľ predmetná pohľadávka zanikne splnením do momentu, kedy nastúpia vecno-právne účinky výkonu záložného práva, nie je možné vo výkone záložného práva pokračovať. V tomto konaní bolo preukázané, podľa názoru súdu prvej inštancie, že zabezpečená pohľadávka (pohľadávka zabezpečená záložným právom) v priebehu výkonu záložného práva zanikla splnením, čo vylučuje, aby nastali uvedené vecno-právne účinky výkonu záložného práva. Záložné právo zaniklo v súlade s ust. § 151 g Občianskeho zákonníka, teda zánikom zabezpečenej pohľadávky. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd prvej inštancie tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku a určil, že záložné právo zaniklo.

6. Odvolací súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

7. Odvolací súd sa vo svojom potvrdzujúcom rozsudku s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie stotožnil v plnom rozsahu a ako vecne správne ho v zmysle ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil. Žalovaný v odvolaní namietol, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol o zániku záložného práva ako celku napriek tomu, že v konaní na strane žalovaného nevystupovali všetky pasívne legitimované subjekty. Podľa žalovaného má postavenie záložného veriteľa aj niektorý tretí subjekt, ktorý je vlastníkom záložným právom zabezpečeného nároku podľa Zmluvy o predaji podniku za obdobie od 01.12.2003 do 06.07.2004. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že v odvolacom konaní možno

prihliadnuť len na tie odvolacie dôvody, ktoré nemali charakter novo tvrdených skutočností neuvádzaných žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd okrem iného poznamenal, že v zmysle ust. § 213 ods. 1 O. s. p. je viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie.

8. Napriek vyššie uvedenému odvolací súd skonštatoval, že z obsahu spisového materiálu nevyplývalo, že by nositeľom záložným právom zabezpečenej pohľadávky mal byť akýkoľvek ďalší subjekt, odlišný od žalovaného. Žalovaný Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2010, ktorej predmetom nemali byť pohľadávky podľa Zmluvy o predaji časti podniku za obdobie od 01.12.2003 do 06.07.2004, na ktorú vo svojom odvolaní odkazoval, v konaní nepredložil. Zároveň odvolací súd zdôraznil, že existencia iného záložného veriteľa nevyplývala ani z listu vlastníctva č. XXXX, kde ako záložný veriteľ bol pôvodne evidovaný výlučne Fond národného majetku SR a následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok je ako záložný veriteľ evidovaný žalovaný. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, kedy existencia akéhokoľvek iného záložného veriteľa v konaní nebola preukázaná, odvolací súd skonštatoval, že nemohla obstať námietka žalovaného o neúčasti všetkých pasívne legitimovaných záložných veriteľov v konaní.

9. K nesúhlasu žalovaného s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého napriek Zmluve a návrhu na vklad nedošlo k výkonu záložného práva, odvolací súd vyjadril súhlas v celom rozsahu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pre doplnenie odvolací súd poznamenal, že zmluva vo všeobecnosti predstavuje len právny dôvod pre prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Zmluva má len obligačné účinky, avšak sama o sebe prevod vlastníckeho práva nemôže spôsobiť. K prevodu vlastníckeho práva dochádza až vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (ust. § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie preto správne posúdil rozdiel medzi obligačnými a vecnoprávnymi účinkami predmetnej Zmluvy týkajúcej sa nehnuteľností. Z charakteru záložného práva ako vecnoprávneho prostriedku zabezpečenia pohľadávky a jej príslušenstva vyplýva, že záložné právo umožňuje, aby záložný veriteľ uspokojil svoju pohľadávku zo založenej veci (zálohu), čím záložné právo plní nielen zabezpečovaciu, ale aj uhradovaciu funkciu.

10. Odvolací súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti zistil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je podľa výpisu z listu vlastníctva žalobca, z čoho vyplýva, že doposiaľ nenastali vecnoprávne účinky Zmluvy, pričom až momentom zmeny vlastníka vkladom do katastra nehnuteľností by v prejednávacom prípade žalobca stratil svoje vlastnícke právo v dôsledku realizácie záložného práva záložným veriteľom, teda žalovaným. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu odvolací súd skonštatoval, že nedošlo k završeniu výkonu záložného práva, a preto uzavretím Zmluvy predmetné záložné právo nezaniklo.

11. S prihliadnutím na list žalobcu, adresovaný žalovanému zo dňa 22.03.2012, ktorým žalobca žalovanému oznámil, ktoré záväzky voči nemu bude plniť, ako aj s ohľadom na následne žalobcom vykonané úhrady formou poukázania peňažných prostriedkov prostredníctvom poštového podniku žalovanému, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie skonštatoval, že týmito úhradami došlo k uspokojeniu zostatku záložným právom zabezpečenej pohľadávky. Odvolací súd v tejto súvislosti v celom rozsahu odkázal na precízne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, s ktorým sa stotožnil. V závere rozhodnutia odvolací súd uviedol, že pohľadávka zabezpečená záložným právom zanikla v priebehu výkonu záložného práva jej splnením, čím v zmysle ust. § 151md ods. 1 písm. a/ Občianskeho zákonníka zároveň zaniklo aj záložné právo.

12. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil tým, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p. v spojení s ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., podľa ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolateľ porušenie svojich procesných práv vidí v tom, že odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie skonštatovali, že záložné právo zaniklo v celosti, pričom žalovaný nenadobudol pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2010 od právneho predchodcu pohľadávky za obdobie od 01.12.2003 do 06.07.2004, ktoré vznikli zo Zmluvy o predaji časti podniku č. 1849/1997 a ktoré boli zabezpečené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva č. 1849/1997/Z. Žalovaný zastáva názor, že pokiaľ odvolací súd mal k dispozícii spis vedený pod sp. zn. 19Cb/175/2008, tak sa s obsahom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2010 mohol oboznámiť. Okrem iného dovolateľ zdôraznil, že v priebehu konania bola zo strany

žalovaného skutočnosť ohľadom plurality žalovaných spomenutá, a preto ju nemožno posudzovať ako novo tvrdenú námietku, ktorá by nebola uvádzaná žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie. V súvislosti s vecnou legitimitáciou dovolateľ zdôraznil, že túto je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené dovolateľ tvrdil, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2010 na neho nebola postúpená celá záložným právom zabezpečená pohľadávka, preto odôvodnenie odvolacieho súdu podľa jeho názoru neobstojí.

13. Dovolateľ vo svojom dovolaní argumentoval aj tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pričom túto právnu otázku dovolateľ formuloval: „či je výkon záložného práva priamym predajom zálohu - nehnuteľnosti tretej osobe zavŕšený až nastúpením vecno-právnych účinkov kúpnej zmluvy, t. j. či je dokonanie takéhoto výkonu záložného práva podmienené rozhodnutím o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“ Nakoľko bola Zmluva uzatvorená v čase, keď nepochybne existovala splatná zabezpečená pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, je podľa názoru žalovaného zrejmé, že Zmluva bola uzatvorená platne a v súlade so zákonom ako aj Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 07.05.1997, č. 1849/1997. Dovolateľ sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu, ako ani s názorom súdu prvej inštancie na vzniknutú situáciu.

14. K dovolaniu žalovaného sa žalobca, ani intervenient nevyjadrili.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. b/ C. s. p.).

16. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 C. s. p.).

17. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 420 až ust. § 423 C. s. p.

18. Podľa ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Podľa ust. § 431 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

20. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. V zmysle ust. § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

21. Podľa ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie prípustné podľa ust. § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

22. Nakoľko dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1VCdo/2/2017, v zmysle ktorého je neprípustné, aby strana sporu v podanom dovolaní kumulovala dôvody prípustnosti dovolania zároveň podľa ust. § 420 aj ust. § 421 C. s. p. Pokiaľ ale napriek tomu dovolateľ uvedie, že je

dovolanie prípustné podľa ust. § 420 a tiež ust. § 421 C. s. p., dovolací súd sa obmedzí na posúdenie prípustnosti dovolania iba podľa ust. § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. S prihliadnutím na uvedené rozhodnutie veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa dovolací súd v rámci posúdenia prípustnosti dovolania žalovaného proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu obmedzil len na argumentáciu žalovaného spočívajúcu v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa ust. § 420 ods. 1 písm. f/ C. s. p. S dovolacou námietkou žalovaného vznesenou podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. sa dovolací súd nezaoberal.

23. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Tento rozsudok preto spĺňa podmienku rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej.

24. Citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

25. Podstatná časť argumentácie dovolateľa, odôvodňujúca prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., v prejednávanej veci smerovala k nesprávnemu postupu súdov v procese skúmania, či na strane žalovaného vystupujú všetky pasívne vecne legitimované subjekty.

26. Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti subjektívnu a objektívnu stránku. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že postupom odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, bol dovolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery.

27. Z objektívnej stránky, podané dovolanie žalovaného je prípustné, ako dovolací súd už konštatoval vyššie a pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania bolo potrebné vziať na zreteľ to, že žalovaný z procesného hľadiska (ktoré je v tomto zmysle rozhodujúce) nemôže byť negatívne dotknutý ním namietaným postupom odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie.

28. Z uvedeného dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie v danom prípade podáva ten, kto na dovolanie nie je (subjektívne) oprávnený, lebo žalovaný postupom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie nebol dotknutý na svojich právach, neutrpel postupom súdu žiadnu ujmu a jeho postavenie sa vôbec nezmenilo.

29. Napriek uvedenému, dovolací súd podotýka, že z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd sa dovolacou námietkou žalovaného (ktorá je totožná s dovolacou), náležite vysporiadal. Pričom odvolací súd poznamenal, že z výpisu z listu vlastníctva týkajúceho sa predmetných nehnuteľností nevyplýva existencia iného záložného veriteľa okrem žalovaného.

30. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. procesne prípustné, a preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. b/ C. s. p.

31. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.